

når man så sidder og får lidt snabelvand og hygger sig, kan man samtidig nyde og more sig over al den kitsch, som mange tager med sig hjem fra rejser rundt omkring i verden. Noget af det står der Marlboro på, og noget af det står der Camel på osv., men det skal nu også fjernes.

Jeg har selv et Prince-askebæger derhjemme. Må jeg ikke have det stående på mit bord, hr. Arne Rolighed? Og hvis der nu kommer en, som er sur på mig, og ser, at jeg har dette askebæger stående på mit bord, hvad så? Skal denne mand så angive mig? Er det ikke i virkeligheden angiveri, man lægger op til her? Jeg synes, det her er så langt ude i tobakstagerne, at man næsten ikke forstår, at regeringen overhovedet kan få sig selv til at tro på, at en sådan lov på nogen måde kan håndhæves, og jeg synes, det er dybt, dybt, dybt betænkeligt, at man med det her lovforslag lægger op til angiveri mellem borgerne, sådan at hvis man tilfældigvis har noget reklamemateriale liggende derhjemme, ja, så kan en borger bare anmelde det.

Hr. Arne Rolighed, ministeren, er jo en fornuftig mand, ved jeg. Kan ministeren dog ikke komme herop og forklare, hvordan i alverden det her skal praktiseres? For mig hænger det ikke sammen nogen steder, og jeg synes faktisk, det er usmageligt.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg skal lige gøre opmærksom på, at man tiltaler ikke ministeren hr. Arne Rolighed, man siger sundhedsministeren eller ministeren.

Så er det fru Gyda Kongsted

Og jeg gør opmærksom på, at i internationale fora, når klokken nærmer sig 12, sætter man uret i stå, men det bliver ikke sat i stå ret længe af hensyn til, at der både er gruppemøder og andet. Det siger jeg bare. Værsgo fru Gyda Kongsted.

(Kort bemærkning).

Gyda Kongsted (V):

Det er en kort kommentar til hr. Holger Graversen, der beklagede, at Venstre havde sagt nej til de forskellige forslag.

Venstre har sagt nej, fordi vi ikke går ind og ødelægger det kommunale selvstyre eller forældrebestyrelsen, der har fuld kompetence på skoleområdet.

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Jeg er glad for, at der tegner sig et flertal for lovforslaget også i dag. Det er et vigtigt signal at sende, og det er et rigtigt skridt i den retning, vi skal gå, for at få danskerne til at ryge lidt mindre.

Til hr. Kim Behnke kan jeg sige, at jeg har stor forståelse for det tidspres, der kan være med at få de her ting bragt på plads. Derfor er tidsfristen den 1. juli ikke et kardinalpunkt for regeringen, og vi kan også leve med en frist, det hedder 1. januar 2002, når forslaget kommer til afstemning.

Jeg er glad for den kompliment og ros, jeg fik fra hr. Jens Rohde om, at jeg er en fornuftig mand. Jeg er også glad for at kunne sige med den snusfornuft, jeg har, at skulle hr. Jens Rohde have fået et askebæger i udlandet eller et andet sted, og han har det hjemme ved sin seng, på sit kakkeltbord eller sin pejs, så kan det roligt blive stående.

Vi har ønsket med lovforslaget at sende et klart signal, der drejer sig om, at forbudet mod reklamer ikke skal kunne omgås, hvad enten det så er ved home parties, eller hvad det nu kan være, ved omorganiseringer eller tilrettelæggelse af markedsføring på snedig vis. Det er et forsøg på at sende et klart signal. Så hr. Jens Rohde kan trygt beholde sit askebæger derhjemme.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg hørte heroppefra, at Socialdemokratiet skulle tiltræde ændringsforslaget – mere sådan for en vejledning.

Ændringsforslaget vedtoges med 92 stemmer mod 6.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.